

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010296
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412010296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovanej U. I. a spol. , pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej U. I., o odvolaní obžalovaného G. I. a o odvolaní obžalovanej mladistvej J. I. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 21.03.2013 sp. zn. 3T/93/2012 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 26. júna 2014 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom obžalovanej mladistvej J. I..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a :

Obžalovaná mladistvá

J. I. , narodená XX.XX.XXXX v Z., trvale
bytom O. číslo XXX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistení žiadnej, v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) a § 117 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a výkon trestu odňatia slobody podmienenčne o
d k l a d á .

Podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona u r č u j e s a skúšobná doba na 2 (dva) roky.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovanej U. I. a odvolanie obžalovaného G. z a m
i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú U. I. (ďalej len „obžalovaná“), obžalovaného G. I. (ďalej len „obžalovaný“) a obžalovanú mladistvú J. I. (ďalej len

„mladistvá obžalovaná“) vinnými zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 17.07.2009 do presne nezisteného dňa koncom mesiaca júl 2009 a následne od 20.08.2009 do 03.09.2009 po vzájomnej dohode opakovane požadovali od poškodeného H. X., narodeného 21.06.1966 (ďalej len „poškodený“) a to telefonicky, pri osobných stretnutiach, ako aj formou SMS správ, rôzne finančné hotovosti pod zámienkou, že 17.07.2009, počas cesty osobným vlakom smerom zo Šale do Štúrova, znásilnil mladistvú obžalovanú, pričom vedeli, že táto skutočnosť sa nezakladá na pravde a vyhrážali sa mu, že ak im požadované sumy nezaplatí, udajú ho na políciu, že bude mať veľké problémy a pôjde do väzby do Nitry, že mu podpália dom, zabijú celú jeho rodinu, v dôsledku ktorých vyhrážok, najmä v obave o svoj život a život svojej rodinu, im poškodený odovzdával požadované sumy na rôznych miestach v obci Strekov a v meste Nové Zámky, pričom takto im spolu odovzdal za uvedené obdobie sumu 19.000,- eur, v ktorej výške mu spôsobili škodu.

Za tento zločin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanej aj obžalovanému podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (po nezistení žiadnej v § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej, ani v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, na výkon ktorého každého z nich podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a mladistvej obžalovanej podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistení žiadnej, v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) a § 117 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona podmienčne odložil určiac skúšobnú dobu na dva roky.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanej, obžalovanému, mladistvej obžalovanej, ich spoločnému obhajcovi, opatrovníčke mladistvej obžalovanej, zástupkyňi orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a prokurátorovi oznámený vyhlásením v jeho prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 21.03.2013, po ktorom oznámení obžalovaná, obžalovaný a mladistvá obžalovaná prostredníctvom svojho spoločného obhajcu, písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 02.04.2013, teda včas, podali proti napadnutému rozsudku odvolanie bez uvedenia, proti ktorým jeho výrokom smeruje, prípadne či smeruje ak proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo (§ 311 odsek 1 Trestného poriadku).

Vyššie uvedeným spôsobom včas podané odvolanie obžalovaná, obžalovaný a mladistvá obžalovaná odôvodnili prostredníctvom svojho spoločného obhajcu ďalším písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 10.05.2013 a to nesúhlasom s odsudzujúcim výrokom o vine napadnutého rozsudku, pretože z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa nemohol mať za preukázané, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok spáchali a jediným, usvedčujúcim ich dôkazom boli chaotické, navzájom si odporujúce výpovede poškodeného, rozpory v ktorých sa vyskytujúce poškodený vysvetľoval tvrdením, že takto nevypovedal, v ktorej súvislosti poukázali na jeho výpoveď z 01.12.2009. a tiež na vo výroku o vine napadnutého rozsudku uvedenú skutočnosť, že poškodený im mal odovzdať sumu 19.000,- eur, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedené, že im mal odovzdať celkom 23.100,- eur, výbery z vkladnej knižky zodpovedali iba čiastke 14.500,- eur a poškodený 01.12.2009 vypovedal, že im odovzdal spolu 15.000,- eur. Poukázali na výpoveď svedka Y. X. na hlavnom pojednávaní o tom, že poškodený často požíval alkohol a pod jeho vplyvom si určité skutočnosti vymýšľal a na správu obce Strekov o tom, že poškodený ku koncu svojho života alkoholické nápoje požíval takmer denne. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovanej z prípravného konania, táto sa k spáchaniu v prejednávanej veci zažalovaného skutku priznala iba preto, že na ňu vplývali policajti, bola v strese a chcela ísť domov a ako neskôr uviedla, poškodeného nikdy žiadnym spôsobom nevydierala, tento jej peniaze dával sám a dobrovoľne za sex, ktorý spolu mali. Zo všetkých týchto dôvodov mali obžalovaní za to, že v prejednávanej veci dôkazy neboli vykonané tak, aby súdu prvého stupňa umožnili spravodlivé rozhodnutie a veriac, že Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) všetky dôkazy vyhodnotí a posúdi v zmysle zásady „in dubio pro reo“, tomuto navrhli napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku zrušiť a rozhodnúť podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku tak, že ich podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku po spod obžaloby oslobodí.

Po splnení podmienok a predpokladov ustanovených v § 293 odsek 7 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu v prejednávanej veci uskutočnilo v neprítomnosti obžalovanej, obžalovaného aj mladistvej obžalovanej .

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, v konečnom návrhu navrhla odvolania obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Spoločný obhajca obžalovaných sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyjadril zhodne ako v písomnom odôvodnení ich odvolania, nad rámec ktorého nič ďalšie neuviedol. V konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaných spod obžaloby oslobodiť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 317 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec (v ktorej bola obžaloba podaná 31.05.2012) na rozhodnutie už 31.05.2013 o odvolaniach obžalovaných rozhodol na neverejnom zasadnutí uskutočnenom 13.06.2013 tak, že uznesením sp. zn. 4To/61/2013 tieto podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku ako oneskorene podané zamietol. Po zrušení tohto uznesenia rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06.05.2014 sp. zn. 6Tdo/5/2014 a opätovnom predložení mu prejednávanej veci súdom prvého stupňa 29.05.2014 na podklade odvolaní obžalovaných v rámci plnenia svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie obžalovaných (podľa jeho obsahu nepochybne) smerovalo a konanie tomuto výroku napadnutého rozsudku predchádzajúce, a to aj z hľadiska prípadného výskytu chýb, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku, podľa § 317 odsek 2 Trestného poriadku súčasne rozširiac túto svoju prieskumnú povinnosť aj na výrok napadnutého rozsudku o treste uloženom každému z obžalovaných.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v hore uvedenom rozsahu odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine každého z obžalovaných, ako aj o každom z nich uloženom treste.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaniach uskutočnených v prejednávanej veci postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv niektorého z obžalovaných na obhajobu.

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia obsiahnuté vo výroku o vine napadnutého rozsudku mohli vychádzať a napokon aj vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

V tejto súvislosti a s poukazom na odvolací návrh obžalovaných uvedený v písomnom odôvodnení nimi podaného odvolania, ktorým sa domáhali zrušenia napadnutého rozsudku aj z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku považuje odvolací súd za potrebné uviesť,

že ani v písomných dôvodoch proti napadnutému rozsudku podaného odvolania a ani vo vyjadrení ich spoločného obhajcu k nemu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nevykonanie nejakých, nimi navrhnutých dôkazov postupu súdu prvého stupňa predchádzajúcemu napadnutému rozsudku nevytkli, ba dokonca ani v rámci postupu súdu prvého stupňa podľa § 272 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 21.03.2013 nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania v prejednávanej veci.

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel tiež k záveru, že súd prvého stupňa k pre rozhodnutie o vine obžalovaných potrebným skutkovým zisteniam dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Vykonaním všetkých, v prejednávanej veci dostupných dôkazov aj podľa názoru odvolacieho súdu ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, teda či sa v prejednávanej veci zažalovaný skutok stal, či má znaky trestného činu (a akého), kto ho spáchal a z akých pohnútok, nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu prvého z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia neviny), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaných, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku) majú súčasne za to, že odôvodnenie obžalovanými z dôvodov vyššie uvedených iba proti výroku o vine napadnutého rozsudku smerujúcich odvolania neobsahuje ani pokiaľ ide o správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa a ani pokiaľ ide o právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny (ale v konečnom dôsledku aj trestu uloženého každému z obžalovaných), žiadne relevantné skutočnosti a okolnosti.

V hore uvedenej súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že jednak aj on považoval výpoveď obžalovanej z prípravného konania zaznamenanú v zápisnici z 03.09.2009 za dôkaz, o zákonnosti získania ktorého (§ 119 odsek 4 Trestného poriadku a contr.) nevznikli žiadne, tobôž nie dôvodné pochybnosti a preto ho súd prvého stupňa mohol postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci uskutočnenom 28.11.2012 vykonať a na skutočnosti v ňom obsiahnuté pri rozhodovaní o vine všetkých obžalovaných napadnutým rozsudkom prihliadnuť (§ 278 odsek 2 Trestného poriadku), jednak skutkové zistenie súdu prvého stupňa o výške škody spôsobenej poškodenému trestným činom obžalovaných, ktoré je obsiahnuté v popise zažalovaného skutku vo výroku napadnutého rozsudku zodpovedá hodnoteniu všetkých, v prejednávanej veci ohľadne tejto skutkovej okolnosti vykonaných dôkazov (ktorými sú predovšetkým na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 21.02.2013 prečítané výpovede poškodeného z prípravného konania) aj (a predovšetkým) hodnoteniu týchto dôkazov s použitím pravidla „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z výsledkov z vyššie uvedených dôvodov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí byť dôvodný záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchali všetci traja obžalovaní, týmto svojim spoločným, nepochybne úmyselným (a to vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) protiprávnym konaním naplnili všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 891 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto ich spoločným protiprávnym konaním a úmyselným zavinením každého z nich na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom ustanovením § 189 Trestného zákona neboli a nie sú žiadne pochybnosti.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc každého z obžalovaných za vinného zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 891 odsek 1, odsek 2 písmeno

d/ Trestného zákona vykonaným dôkazom opodstatnene a zákonu zodpovedajúcim spôsobom ukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v odseku 2 § 189 Trestného zákona a činiacej výmeru štyri roky až desať rokov, úprava dolnej ani hornej hranice ktorej u obžalovanej a u obžalovanému (po opodstatnenom nezistení žiadnej v § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej, ani v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona neprichádzala do úvahy, avšak ktorú bolo u mladistvej obžalovanej upraviť a to jednak s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po opodstatnenom zistení jednej, v § 36 písmeno j/ Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej a nezistení žiadnej, v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti), teda znížením jej hornej hranice o jednu tretinu (na osem rokov) a následne aj s použitím § 117 odsek 1 Trestného zákona, teda znížením oboch jej hraníc na polovicu (na dva roky až štyri roky).

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy je aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovanej a obžalovanému napadnutým rozsudkom vo výmere štyroch rokov (teda úplne na dolnej hranici vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby) uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a mladistvej obžalovanej vo výmere dva roky (teda tiež úplne na dolnej hranici vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby) uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu (podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktoré jeho ustanovenie súd prvého stupňa v zjavnom rozpore s § 163 odsek 1 písmeno c/, § 165 odsek 1 Trestného poriadku vo výroku o uloženom jej treste opomenul uviesť) s určením skúšobnej doby podľa § 119 odsek 1 Trestné na dva roky (teda v polovici jej výmery ustanovenej na jeden rok až tri roky) čo do druhu, ako aj výmery u obžalovanej aj u obžalovaného zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným v § 34 odsek 4 Trestného zákona (primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu každého z nich, nezistenej ani poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, osobe, pomerom a možnostiam nápravy každého z nich) a u mladistvej obžalovanej zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným v § 97 odsek 3 Trestného zákona (primeraný osobnosti mladistvej obžalovanej, jej veku, rozumovej a mravnej vyspelosti, zdravotnému stavu, jej osobným, rodinným a sociálnym pomerom, povahe a závažnosti spáchaného činu ako aj potrebe jej začlenenia do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby sa predchádzalo protiprávnym činom) a tiež spôsobilý splniť svoj účel tak, ako to u obžalovanej a u obžalovaného predpokladá ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona (zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovanou a obžalovaným tak, že každému z nich zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej aj jeho výchovu k tomu, aby viedla resp. viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej a obžalovaného spoločnosťou) a u mladistvej obžalovanej ustanovenie § 97 odsek 1 Trestného zákona (bude vychovávať mladistvú obžalovanú na riadneho občana a zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť, viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k jej začleneniu do rodinného a sociálneho prostredia), v ktorom smere odvolací súd (napriek tomu, že obžalovaní v písomných dôvodoch proti výroku o vine napadnutého rozsudku smerujúceho odvolania výroku o každom z nich uloženom treste, ani konaniu mu predchádzajúcemu, žiadne chyby nevytkli) považoval za potrebné odôvodnenie napadnutého rozsudku doplniť, pretože všetky tieto skutkové zistenia a okolnosti hodnotiace ako aj (a zvlášť) právne úvahy v ňom absentujú (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku).

Podľa § 319 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/),
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písmeno d/).

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd na strane jednej zistil vyššie uvedené, zákonné dôvody, postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku a § 322 odsek 3 Trestného zákona na podklade odvolania mladistvej obžalovanej napravil chybu výroku napadnutého rozsudku o uloženom jej treste odňatia slobody spočívajúcu v nepoužití ustanovenia § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona pri inak opodstatnenom podmiennečnom odklade jeho výkonu na skúšobnú dobu a na strane druhej nezistil žiadne iné, (ako vyššie uvedené a súčasne zásadné) zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek inú zmenu výroku napadnutého rozsudku o vine všetkých obžalovaných alebo výroku o obžalovanej a obžalovanému uloženom treste v prospech niektorého z nich, a preto odvolanie obžalovanej a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.